

TRANSPARENCY INTERNATIONAL POTVRDIO DA JE KOSOR POTROŠILA NAJVIŠE NA TV PROMIDŽBU, ŠTO AGENCIJE POTKREPLJUJU PODACIMA I PROCJENAMA

Kosor u prvom krugu potrošila 8,7, a prijavila 2,1 milijun kuna?

Već HTV demandira HDZ, jer je samo toj kući plaćen 2,71 milijun kuna za promidžbu, Novoj TV još milijun, a RTL-u 1,7 milijuna kuna

ZAGREB - HDZ je kampanju svoje kandidatkinje za predsjednicu države Jadranke Kosor na državnoj radioteleviziji doista platilo više nego svi drugi kandidati zajedno, a to potvrđuju i službeni podaci HRT-a koje je jučer objavio Zorislav Antun Petrović, predsjednik hrvatskog Transparency Internationala, na konferenciji za novinare. Prema službenim podacima, Kosor je za kampanju na HTV-u platila 2,71 milijun kuna, a na Hrvatskom radiju dodatne 203 tisuće kuna. Petrović, međutim, nije znao odgovoriti zbog čega je glavni ravnatelj HRT-a Mirko Galić tek njemu dao spomenute podatke, iako su ih puna tri mjeseca tražili i mediji i neki članovi Vijeća HRT-a.

- Dva puta smo bezuspješno tražili podatke i ne znam zašto mi ih je Galić dao tek sad, u ponedjeljak. To treba pitati na HRT-u - kaže Petrović, koji se također oglasio na Galićevu preporuku da se spomenuti podaci ne objavljuju prije svršetka kampanje za lokalne izbore.

- Ovi su podaci morali biti objavljeni još u siječnju i zato nismo dvojili hoćemo li ih obavijiti ili nećemo - kaže Petrović. Nije se upuštao u procjene istinitosti ranije službeno prijavljenih troškova, prema kojima je kampanja Jadranke Kosor čak bila jeftinija od Mesićeve za 50 tisuća kuna. Međutim, zemlje zapadne demokracije laganje o svojim rashodima u kampanjama tretiraju vrlo ozbiljno. Tako, primjerice, Hillary Clinton prijeti čak zatvorsku kaznu zbog toga što je zatajila

nekoliko stotina tisuća američkih dolara donacija u svojoj kampanji za senatoricu. Međutim, hrvatski zakoni takve stvari kazneno uopće ne tretiraju, stoga je Petrović još jednom pozvao na promjene hrvatskih izbornih zakona u tom smislu. Iako ni sam ne shvaća zbog čega stranke ne prikazuju transparentno prihode i rashode, Petrović kaže da je ovo dobar primjer na temelju kojem svi možemo zaključivati. Naime, ako kandidati nisu uspjeli dokazati da se odgovorno odnose prema vlastitom novcu, kako će se tek odnositi prema zajedničkim sredstvima dođu li na vlast.

Osim HRT-a, većina je predsjedničkih kandidata pokušala doprijeti do svojih birača i preko RTL-a i Nove TV, kao i preko jumbo plakata, ali i oglašavanjem u novinama. Iako nitko od tih medija ili vlasnika reklamnih panoa nije objavio koliko je to predsjedničke kandidate koštalo, neke su agencije monitoriraju televizija i medija došle do određe-

Oko 5,6 milijuna kuna potrošeno samo za TV promidžbu Jadranke Kosor

Troškovi predsjedničkih kandidata za promidžbu na HTV-u i HR-u

PREDSJEDNIČKI KANDIDATI	TROŠKOVI NA HTV-u	TROŠKOVI NA HR-u
Jadranka Kosor	2.710.260	203.854
Stjepan Mesić	1.349.610	117.259
Ivić Pašalić	473.821	21.759
Boris Mikšić	147.821	160.512
Đurđa Adlešić	110.044	2.702
Slaven Letica	94.670	-
Miroslav Blažević	48.254	-
Ljubo Četić	29.197	-
Mladen Keser	1.163	-

nih brojki prema kojima je HDZ za kampanju Jadranke Kosor potrošio daleko više od svih ostalih kandidata, pa tako i od Mesića.

Prema agencijskim podacima, Kosor je za promidžbu na Novoj TV, s 50 posto popusta, potrošila oko milijun kuna te na RTL-u još dodatnih 1,7 milijun, i to samo u prvom izbornom krugu. Kada se to zbroji sa službenim informacijama HRT-a, dolazi se do iznosa od 5,6 milijuna kuna. Proizlazi dakle da je HDZ za izradu nekoliko predizbornih spotova, reklamiranje u novinama, na radiju i drugdje potrošio tek osamsto tisuća kuna.

Prema procjenjarna agencija Mediana Fides, Mesić je prije drugog izbornog kruga na promidžbu u devet dnevnih novina, na tri televizije i 43 magazina potrošio nešto više od dva milijuna kuna, dok je procjena za Kosor dosegla čak 8,7 milijuna kuna. Istovremeno, podaci iz Mesićeva stožera bili su gotovo identični ovaj procjeni, dok je HDZ priznao troškove od tek 2,1 milijuna. S. VEJNOVIĆ

Hrvatska među 20 najglobaliziranih država svijeta

ZAGREB - Hrvatska je, prema izvješću političkog magazina »Foreign Policy« i konzultantske tvrtke A. T. Kearney, među dvadeset najglobaliziranih zemalja svijeta, odnosno 16. među 62 zemlje obuhvaćene istraživanjem indeksa globalizacije, prenijela je agencija PR Newswire. Hrvatska se našla ispred Izraela, Francuske, Malezije i Slovenije, koja je zauzela 20. mjesto. Prema izvješću najglobaliziranija zemlja svijeta je Singapur, a slijede Irsko, Švicarska, Sjedinjene Države i Nizozemska.

Izvješće je objavljeno ovog mjeseca, a temelji se na podacima iz 2003. godine. Indeks globalizacije koji se koristio prva je sveobuhvatna mjera utvrđivanja globalizacije i njenog utjecaja, a mjeri gospodarsku, političku, tehnološku i osobnu integriranost u 62 zemlje, čiji je sveukupni bruto domaći proizvod 85 posto svjetskog proizvoda, a stanovništvo obuhvaća 85 posto stanovništva svijeta.

U 2003. ocjenjuje se u izvješću, proces

globalizacije nije posustao unatoč novim globalnim napetostima nastalim uslijed rata u Iraku, neuspjehu pregovora WTO-a u Cancunu i epidemiji SARS-a, a globalna trgovinska razmjena porasla je više od pet posto, dok je pomoći za razvoj dostigla rekordan iznos.

U zemljama koje bi mogle postati članice Europske unije, što uključuje Hrvatsku, Rumunsku i Ukrajinu, navodi se u izvješću, zabilježen je porast izravnih stranih ulaganja te je u Hrvatskoj u 2003. zabilježen porast za više od 50 posto. U te tri zemlje trgovinske se razmjene povećala između 26 i 36 posto, dok su u zemljama čiji se ulazak u EU očekivao 2004., poput Češke, Slovačke i Slovenije, izravna strana ulaganja znatno pala uslijed pada njihove konkurentnosti.

Medu prvih 15 zemalja po stupnju globalizacije nalaze se sve skandinavske zemlje, Kanada, Australija i Novi Zeland. Austrija je na 9. mjestu, Velika Britanija na 12., a Češka na 15. (Hina)

PROFESOR SLAVKO KULIĆ S EKO

Ne pristupa Hrva

Razgovarao Dražen MAJIĆ

scenarij. Tko ga je osmislio?

Profesor Slavko Kulic predstojnik je Odjela za interdisciplinarna istraživanja Ekonomskog instituta u Zagrebu i autor više od 250 znanstvenoistraživačkih radova te stotinjak sudskih ekspertiza vezanih za ekonomski problematiku. Kulic je medijski vrlo zanimljiv sugovornik jer u svojim razmišljanjima beskompromisno analizira hrvatsku gospodarsku i političku stvarnost koristeći angažirani pristup intelektualca humanističke provenijencije i vjerodostojnost znanstvenika. Osim po nedavno objavljenou knjizi »Neoliberalizam kao socijal-darvinizam«, Kulic je pažnju medija izazvao i sudskim vještačenjem uzroka sloma Istarske banke i čitavog hrvatskog bankarskog sustava. Razgovor smo započeli upravo tom temom pokušavajući sponzori utjecaj rasprodaje hrvatskih banaka na prevaračku poziciju naše zemlje prilikom pristupanja Europskoj uniji.

Dugo smo bili u zabludi oko privatizacije hrvatskih banaka

- Zbog čega tvrdite da se u drugoj polovici devetdesetih nije dogodila privatizacija hrvatskog bankarskog sustava, već su ga preuzele banke u vlasništvu susjednih država?

- Naša je javnost doista dugo bila u zabludi misleći da se dogodila privatizacija hrvatskih poslovnih banaka. Istina je da se dogodilo podržavanje banaka jer hrvatska država, odnosno nojena politička elita, nije bila sposobna upravljati svojim monetarnim sustavom. Stoga su odlučili cijelokupnu domaću štednjku i raspolaživu akumulaciju predati međunarodnoj političkoj i finansijskoj oligarhiji. Globalizacija je tako ušla u Hrvatsku i jeftinom kupovinom najvećih banaka najprije prisvojila domaću akumulaciju koja je postala vlasništvo talijanske, austrijske i njemačke države koje na taj način drže pod kontrolom ne samo banke nego i čitav naš život jer raspolažu našom štednjkom koju danas plasiraju vodeći se isključivo svojim potrebama i interesima. Kada su nedavno hrvatski gradiani podigli oko milijardu kuna svoje štednje jedan je čelnik Hrvatske narodne banke (stranac) napravio pravu uzbunu pitajući ih što misle takvim ponašanjem. Strane države očito paze koliko koristimo svoju akumulaciju kontrolirajući tako i naše ponašanje spram te akumulacije koja im je inače prodana uz 1,5 posto kamata. Danas nam tu istu akumulaciju prodaju uz kamatu od 6 do 28 posto. Taj je proces prešutjela i znači politička vlast, kao i vodeći mediji.

- Smatraće da je taj proces bio dobro osmišljeni

- Svjetska politička i finansijska oligarhija imala je za cilj doći do akumulacije tranzicijskih zemalja bilo kroz životna osiguranja, bilo kroz izvoz i prodaju svoje jeftine robe ili kroz kupnju banaka. Njihova je strategija osvajanje i preraspodjela onoga što je gotovo, a ne ulaganje u investicije i stvaranje novih vrijednosti. Namjera je bila da se do toga dođe na što boljnji način.

- Znači cilj je bio primorati državu da sanira i prada najveće banke te ukloni one manje i stvoriti mjesto za dolazak stranih banaka?

- Otprikolike tako. Tvrdilo se da moraju doći strane banke jer se mora stvoriti konkurenca što je bilo zamisljivanje finansijskog tržišta u Hrvatskoj. Naime, te nove banke su našim građanima i privredama pridavale novac po daleko većoj cijeni od one u njihovim matičnim zemljama. One su u stvari zlorabile prostor naših slabosti, naše neinformiranosti ili neobrazovnosti. Naravno, do hrvatske akumulacije nije se moglo doći bez suglasnosti hrvatske političke elite.

Popis za likvidaciju 35 banaka

- Dakle, Franjo Tuđman je bio potpuno svjestan tog procesa?

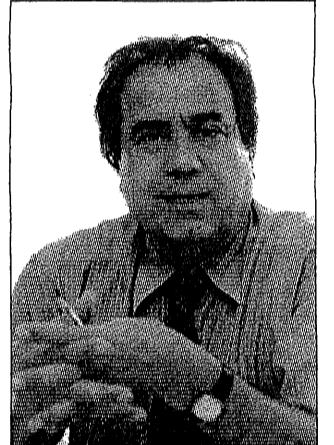
- Nije, mada sam ga još 1993. godine upozoravao da je naš Ustav vrijednosno politički, a ne vrijednosno socijalni akt te da se u Hrvatskom saboru moramo odlučiti na koji tip kapitalizma pristajemo - na anglosaksonski ili proeuropski. Nažalost, do danas nismo donijeli politički konsenzus o tome. Hrvatska nema politički i ekonomski konstitucionalizma, pa će biti teško doći do pravnog konstitucionalizma koji od nas traže europske direktive, odnosno europski ustav. Dok god ne budemo u potpunosti pristali na podložnost i bespovrgovorno prihvatanje europskih direktiva neće biti ni članstvo u Europskoj uniji. Zašto? Upravo zato jer te direktive ne traže pregovarače već izvođače.

- Je li prilikom preuzimanja banaka uopće bilo nekakvog pregovaranja ili su naši politički i monetarni čelnici tek sproveli izvanjski diktat?

- Sve se dogodilo u Hrvatskoj narodnoj banci unutar koje je oformljena komisija sa zadatkom da sproveđe spomenutu konceptiju i koja je sačinila spisak za likvidaciju 35 banaka, među kojima je bila i Istarska banka. Privremeni upravitelji i njihovi postupci nisu bili slučajni već pomno osmišljeni, a svi oni koji su u tome sudjelovali potom su unapređeni i nagrađeni. Pitanje je kako bi prošli da to nisu prihvatali. Primjera radi, sanacija Dubrovačke banke vrijedna tri milijarde kuna pokri-

vana je izdavanjem državnih vrijednosnih papira, a banka je potom prodana za nekih 300 milijuna kuna. Samo na tom primjeru vidimo da se neko olako poigralo s poreznim obveznicima. Pravo je pitanje tko je sebi dozvolio toliku količinu ovlasti da nešto sanira s tri milijarde kuna, a onda to isto prada za desetinu vrijednosti i tko je od toga imao koristi? Onaj tko je banku kupio znao je što stoji u njenom portfelju u smislu onih dvadeset hotela - dvadeset bisera koji su, osim preuzimanja akumulacije, i bili cilj kupaca.

Tadašnji guverner Marko Škreb pritom je zloporabio izvrsnu vlast što predstavnici HNB-a i danas priznaju u svojim priopćenjima tvrdeći da su sve radili skupa s Vladom. To je jedan od najtežih promašaja u sociologiji države zbog kojih studente rušimo na ispitima ako to ne znaju. Monetarna vlast je odgovorna Hrvatskom saboru kao zakonodavnoj vlasti jer je u jedinstvu vlasti monetarna vlast jednako važna kao i izvršna, sudbena ili zakonodavna budući da u stvarno-

sti obavlja vrijednosnu valorizaciju onog što se događa u spomenutim segmentima. Kod prodaje bankovnog sustava sve se dogodilo izvan Hrvatskog sabora, a posljedica tih događanja je gubitak monetarnog suvereniteta.

Politika je zloporabila ogromno povjerenje naroda nakon osamostaljenja

- Kako je moguće da niti na to nije reagirao?

- Sve je učinjeno bez prisustva znanosti. Nama ti detalji nisu bili dostupni čime ne želim umanjiti odgovornost jer jedan narod, između ostalog, treba znanstvenike da spriječe socijalnu nesreću ako narod u nju srlja ili ga netko drugi gura. Mi na žalost ni danas nemamo dovoljno uvida u sve materijalne činjenice. Sve je bilo skriveno od znanstvenika i medija.

- Zar nismo onda kao narod malo naivni ili čak i primitivni kad nas netko može tako izraditi?

- Ne radi se o primitivizmu već o ogromnoj količini povjerenja koju je narod dao političkoj strukturi koja je to povjerenje zloupotrijebila protiv naroda i to je

VOMSKOG INSTITUTA U ZAGREBU O GUBITKU HRVATSKOG MONETARNOG SUVERENITETA

tska Evrope, već nas Unija anektira

Globalizacija je ušavši u Hrvatsku najprije prisvojila domaću akumulaciju koja je postala vlasništvo talijanske, austrijske i njemačke države koje na taj način drže pod kontrolom čitav naš život jer raspolažu našom štednjom koju plasiraju vodeći se isključivo svojim potrebama i interesima. Neoliberalni »tsunamik« najprije nam je omogućio da pomoći kredita trošimo sve što je svijet proizveo, a onda se povukao s našom akumulacijom. Ta nas je neoliberalna oseka ostavila potpuno osiromašene u stanju da moramo pristati na bilo koju alternativu koja nam se ponudi. Dok god ne budemo u potpunosti pristali na podložnost i bespovratak prihvatanje europskih direktiva, neće biti ni članstva u EU-u.

najteži dio naše istine. Na rod je izabrao svoje predstavnike u Saboru koji su prepustili izvršnoj i monetarnoj vlasti da donose odluke koje nisu u interesu samog naroda. Na temeljno pitanje kako je to bilo moguće još nitko nije odgovorio. To je moguće samo u kancelarskom sustavu gdje premijer ima potpunu izvrsnu vlast i kontrolu nad zakonodavnom vlašću tako da je pitanje je li baš Tuđman bio naš najautoritativniji vladar.

- Kako se gubitak monetarnog suvereniteta odražio na hrvatsko gospodarstvo?

- Destrukcija monetarnog sustava je dalekosežna jer predstavlja onesposobljavanje društva za bilo kakav oblik osamostaljivanja u bilo kojem segmentu: političkom, pravnom, pa čak i vojnom. Hrvatsko gospodarstvo i stanovništvo lišeni su mogućnosti korištenje vlastite akumulacije i valute za gospodarski rast. Izgubili smo sposobnost upravljanja vlastitom kreditno-financijskom politikom te danas djelujemo pod uvjetima koje nam drugi određuju. Primjera radi, uzmimo kartično poslovanje i kartičnu potrošnju koja je suludo visoka jer narod nema druge mogućnosti da dođe do novca. Taj-kartični dug se popeo na preko deset i pol milijardi dolara, plus kamate od 13 do 28 posto. Kada tom dodamo i unutarnji dug od 7,6 milijardi dolara, te dug globalnim financijskim institucijama od preko 33 milijardi dolara bez kamata, 22 milijarde dolara umirovljenicima, kao i činjenicu da su pristigle na naplatu državne obveznice te garantije i vatikanski ugovori - situacija je katastrofalna.

MMF nam poručuje: Izvolite svoje zdravlje čuvati na jeftiniji način!

- Od ove države zahtjeva se nešto što proturječi svakom razumu jer ta država više ne može podmiriti sve one koji su se postavili kao vjerovnici. Štrajk liječnika se događa jer Međunarodni monetarni fond kaže: U zdravstvu više ne možete trošiti toliko koliko želite - izvolite svoje zdravlje čuvati na jeftiniji način. Budući da se pripremaju štrajkovi u obrazovanju i kod umirovljenika, mi tek dolazimo u probleme koje nećemo moći zatrpati. Oni su zakonita posljedica lišenosti hrvatske akumulacije jer da smo imali akumulaciju, mogli smo to sami rješavati. Nadalje, od 16,5 milijardi kuna koliko potrošimo na hranu iz uvoza dolazi dvije trećine što znači da smo i biološku osnovicu doveli u ovisnost, a slično nam slijedi i s energentima.

- Gdje nam je uopće osalta neovisnost? Koje još atribute suverenosti uopće imamo?

- Gotovo da više i nemamo polja u kojem nismo ovisni. Još jedino imamo suverenitet umeru da se protivimo situaciji u koju smo se doveli jer za nju nam nitko drugi nije kriv. Moramo se osvijestiti o stanju u koje smo došli.

- Tek smo izašli iz jedne državne zajednice, a spremamo se u drugu s prilično loših polaznih položaja. Nisu li onda rat i sve žrtve bile uzaludne?

- Onaj tko nas je lišio naših mogućnosti potpuno je obesmislio Domovinski rat. To se mora znati.

- Znači »otac domovine« Franjo Tuđman već je za vrijeme svoje vlasti doz-

Davor Kovačević

Slavko Kulic: Imamo još jedino suverenitet uma

volio da njegovo dijete izgubi svoju neovisnost?

- Nije za vrijeme njegovog mandata sve bilo izgubljeno jer su i njega takozvane proeuropske snage osuđivale jer se protivio pristupanju Evropi prije srednjeg unutarnje situacije. Osim toga pitanje je i koliko je on uopće razumio što se događa i koliko je on kao povjesničar bio svjestan onoga što se događa na polju ekonomije. Ne zna se što su mu njegovi savjetnici predočavali o događanjima u monetarnom sektoru.

Znam tek da nije puno znao o monetarnoj politici i da je odgovoran što nije monetarnoj vlasti pridavao jednu važnost koju je imala zakonodavnina ili izvršna vlast. Na to su ga trebali upozoriti pravni stručnjaci koji su kreirali ustav u kojem monetarna vlast nije u jedinstvu vlasti. Monetarna vlast je tuda i izvan je sustava odgovornosti prema hrvatskoj stvarnosti.

Sve je u funkciji uvoznog lobija, a protiv proizvodno-tehnološke i izvozne orijentacije

- Što bi se dogodilo da su banke ostale pod hrvatskom kontrolom?

- Da smo ostali u posjedu 135 milijardi kuna akumulacije, ne bi nam uopće bio problem 30 ili 40 milijardi kuna uložiti u investicije i ne

bi bilo potrebe za tolikim korištenjem inozemnih kredita. Međutim, mi i ove preostale banke želimo prodati strancima što znači da nismo naučili lekciju. Oni nas žele lišiti bilo kakve mogućnosti da išta možemo učiniti u smislu unutarnjeg samoodređenja ili jasnog međunarodnog opredjeljenja. Slično je i s ustajanjem na fiksnom tečaju koji je isključivo u funkciji uvoznog lobija, a protiv bilo kakve proizvodno-tehnološke i izvozne orijentacije. Današnja rasprava o promjeni tečaja ne-ma nikakvog smisla u posjetočem beskonceptijskom stanju. Razlika je između fiksног i stvarnog tečaja kune oko 20 posto. Imperativno je da država u Saboru ili na gospodarsko-socijalnom vijeću utvrdi proizvodno-tehnološku-izvoznu razvojnu politiku umjesto trgovacke. Deficit proračuna raste. Rashodi se ostvaruju, ali ne i prihodi. Planirani deficit je 4,5 posto, a onaj stvarni je i preko 6,5 posto. Stanje se prikrije umjesto da se rješava preraspodjelom. Tečajne razlike prenose se na domaće potrošače, a to će nas tek koštati kad poraste cijena naftne i plina.

- U svjetlu pristupanja Evropi što nam je onda još preostalo za pregovaranje? Jer, po vama, već smo na koljenima.

- Za to ne treba optuživati

Europu već naš kancelarski

ko nas tek mogu pritisnati na spomenutim problemima? Mislim da će se ti razgovori odgadati sve dok ne budemo u paketu primljeni 2017. godine, zajedno sa Srbijom i Crnom Gorom.

Istaknuo bih, također, da se u stvari ne radi o pristupanju Europskoj uniji već o običnoj aneksiji. Dok ne pristanemo na bespovratakno izvršavanje naloga oni će nas iscrpljivati jer mi s naše strane zida ništa ne poduzimamo kako bi rješili svoje probleme, već se nadamo da će se problemi rješiti kad uđemo u Uniju. Suludo je očekivati da će nam probleme rješavati netko treći i to je naša najveća zabluda. Jer Unija će uskoro imati toliko svojih problema da neće imati kad razmišljati o nečijim problemima.

- Vaš termin aneksija podsjeća na neku zlu silu tipa Trećeg Reicha?

- Konstrukt Europe je utemeljen na filozofiji nasilja, a Europska unija je stvorila ustav poretka sile kao prava. Dok god ne privatimo poređak sile kao prava mi nećemo ući u Europu što znači da moramo prihvati ekonomsku, političku, pravnu, socijalnu i vojnu podređenost te da ćemo služiti tuđim interesima bez prava da služimo interesima hrvatskog naroda. Financijsko-politička oligarhija koja je i stvorila Europsku uniju otpočetka je oblikuje spram svojih interesa, a ne zbog interesa naroda koji se uvođe u taj nadnacionalni projekt. Nema nam egzistencije bez edukacije za takvu nasilnu Europu.

- Stvar pomalo nalikuje nekoj zavjeri. Koji su ekspONENTI te finansijsko-političke oligarhije?

- Nema tu nikakve zavjere jer se sve radi potpuno otvoreno. Tu prevladavaju američke i dijelom evropske korporacije. Sve nadnacionalne tvorevine uviđaju su u funkciji njihovog interesa. Radi se o američko-evropskom interpersonalnom savezu koji sve želi podčiniti interesu svoga novca. Trenutno se najviše radi na problemu Ukrajine, Bjelorusije i Moldavije koje su zbog svoje važnosti u transportu plina i naftne dobiti prednost pred Balkonom. Aktualno putovanje Condoleeze Rice u Rusiju najava je skorašnjeg pritiska na Ruse da prihvate daljnju ekspanziju Unije.

- Cijela priča je prilično pesimistična. Sto nam preostaje?

- Moramo javno pričati o tome dok čekamo pred zidom. Moramo rješavati probleme koji su pobegli kontroli naše političke elite. Nalazimo se u stanju autodigestije - samoprobave, odnosno potrošnje svega raspoloživog. Neoliberalni »tsunamik« koji nam je najprije omogućio da pomoći kredita trošimo sve što je svijet proizveo, sada se povukao s našom akumulacijom. Ta nas je neoliberalna oseka ostavila potpuno osiromašene u stanju da moramo pristati na bilo koju alternativu koja nam se ponudi.

Preostaje nam rasprodaja prostora, voda i šuma

- U Istri se najavljuje prodaja dijela vodovodnog i prometnog sustava Izraelcima. Kako na to trebamo gledati?

- Moramo imati na umu da traje svjetski rat koji se vodi za sve oskudne izvore energije, pa tako i vodu i hranu. Kada se voda bude prodavala neće biti lako, a tužno je i da ovisimo o uvozu hrane. Kada bi noćas ukinuli uvoz hrane sve bi se paraliziralo i trebalo bi nam duže vrijeme da dođemo k себи. Mi ne promišljamo svoju stvarnu situaciju, već idealistički ili čak patološki očekujemo da će nam Europa rješavati probleme. Na raskrinkavanju te zablude moraju poraditi i znanost, a posebno mediji. Mi smo ostali zadnji koji moramo biti odgovorni spram javnosti i stvarnosti. Sve nam je zadano kroz ekonomsku politiku (MMF, EBRD i EU), a nama ostaje da utjerujemo poreze i da se sukobljavamo oko preraspodjelje onoga što je preostalo - rasprodaje prostora, voda i šuma!